

Duchovné slovo (online – bez verejnosti),
Bratislava (Nový kostol),
1. slávnosť vianočná, 25. 12. 2020; ES 47

Lukáš 2, 1 – 14: „¹ V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. ² Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vládarom bol Kyrenios. ³ Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. ⁴ Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, ⁵ aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. ⁶ Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. ⁷ I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. ⁸ A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. ⁹ A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou veľkou. ¹⁰ Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, ¹¹ lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. ¹² A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach. ¹³ A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: ¹⁴ Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Milí bratia, milé sestry, drahí priatelia,
v čase prvých Vianoc svet ovplyvnil rozkaz cisára.
Tohoročné Vianoce **ovplyvňuje svet koronavírus.**

Zdá sa, že nás drží v hrsti. Jedným z kľúčových faktorov sa v boji proti nemu sa stal **odstup**.

Odstup sa dotýka aj v cirkvi. Ani nás, kresťanov, neobišlo: - minimalizovanie blízkeho kontaktu,
- vyhýbanie sa bežným pozdravom ako napríklad podanie ruky,
- udržiavanie približne 2 metrovej vzdialenosti. Neobišiel nás **odstup**.

A napriek tomu sú **Vianoce**. Sviatky krásne nie kvôli fascinujúcej svetelnej výzdobe, krásne nie pre skvelú vôňu toho, čo je pripravené na slávnostne prestretom stole. Navzdory povinnému sociálnemu odstupu **sú Vianoce krásne, lebo Boh si od nás nedrží odstup.**

Vianoce sú príbehom o Bohu, ktorý je Láska – čistá, nesebecká. Takáto láska si nedrží odstup. On, zdroj lásky, prameň života, prišiel medzi nás, k nám – do nášho padlého sveta. My, v dôsledku porušenia sveta, nie sme imúnni voči zlému – ani voči nákaze chorobami. Svätý **Boh je čistá láska, ktorá si od nás nedrží a nechce mať od nás odstup.**

To my, ľudské pokolenie, sa pokúšame vymedziť Bohu hranice pôsobenia. Už keď si v dieťati v Betleheme vyhládal cestu k nám, nik Ho nepoznal a nik pre Neho nemal miesto. **Neodbytná láska, ktorá si nedrží odstup je pre nás priveľa. Kontrastuje s plytkosťou nášho srdca, našou hriešnosťou. Čistá láska, ktorá si nedrží odstup – to je pre nás príliš. Preto musela preč. Skončila na kríži.**

Sme majstri v snahe Boha vykázat', vymedziť Mu miesto pôsobenia. Naučiť Ho, čo je to odstup.

Niektorí by Ho chceli usídliť na oblaky, ďaleko do neba.

Alebo von, **do prírody** – iste poznáte tvrdenie: Stretávam Boha v prírode.

Iní by Ho umiestnili všade – čo reálne znamená: nikde. Ďalším stačí, keď sa s Ním raz – dva razy do roka stretnú v kostole.

Každopádne: Boh by mal chápať, že treba zachovávať odstup.

No s Bohom Biblie to nie je také jednoduché.

On sa len tak neprechádza vesmírom. Nedrží odstup. Prichádza k nám. V Ježišovi nám je blízky. Skláňa sa k nám. Obetuje sa pre nás. – To je jadro kresťanstva.

Nemôžeme Ho zahnať, vymedziť Mu hranice. Lebo On je láska, prameň lásky, podstatou ktorej je byť blízko. Boh si od nás nedrží, nechce držať odstup.

Nepohrda nami. Je pri nás tak blízko, že leží v biednych jasliach. To, že je „obvinutý plienkami“ je biblickou výpoveďou o tom, že **svet je obvinutý láskou.** Na to, že svet obopína Božia láska, poukazuje dieťa v jasliach. Dieťa nemôže mať odstup. **Láska nemôže žiť ďaleko a chladne, podstatou lásky je, že je blízka a hrejivá.**

Naša skúsenosť je iná. Ešte aj vo vzťahoch, o ktorých sa nazdávame, že ide o lásku neraz prevažuje konflikt, smútok, žiaľ, bolesť, strata. **Vo svete to nevyzerá tak, že láska je to najväčšie.** A tohto roku už vôbec nie. Zdá sa, že najväčšia je pohroma pandémie, ktorá mnohých oberá o spoločenstvo, o živobytie, o zdravie, o blízky, o časný život.

Práve **dieťa obvinuté v plienkach ležiace v jasliach ukazuje, že láska je to najväčšie.** Hoci Ježiša nik

nepoznal, nikto pre Nehu nemal miesto, Boh – láska naplní svoj zámer, napriek všetkým prekážkam.

Navzdory všetkým ťažkostiam: [Vianoce boli – Vianoce sú a ich posolstvo: Boh si od nás nedrží odstup, platí.](#)

Boh nástojčivo prichádza – aj tam, kde by sme Ho najradšej nechceli vidieť či pochopiť.

Ostatne, naše slová sú primalé, aby vystihli Božiu lásku, ktorá sa nenechá odbyť. Je nástojčivá, ako len láska môže byť. **Neprichádza k nám s mocou a násilím, ale citlivo a bezbranne – v dieťati v jasliach – vydanom nám do rúk.**

V Ježišovi prichádza ku tebe, ku mne Boh. Boh ktorý si od nás nedrží odstup. Prichádza ako zraniteľné malé dieťa, ktoré [chce byť nami prijaté, oslovuje nás a pozýva k láske, k starostlivému záujmu, k blízkosti.](#)

Drahí bratia, drahé sestry, milí priatelia, keď toho času zachováваме vzájomný odstup, je to z dôvodu starostlivosti jedných o druhých. Práve dodržiavaním odstupu si vyjadrujeme, že nie sme si ľahostajní, ale blízki.

Blízky je nám aj Boh. **On si od nás nedrží odstup.** Prichádza k nám a volá nás k životu neseného láskou, nefalšovaným záujmom, blízkosťou srdc.

Práve takýto život prináša dieťa v jasliach, k takémuto životu lásky, pomoci, blízkosti pozýva aj nás.

[Lásku, vzájomnú starostlivosť, pomoc a blízkosť srdc potrebujeme v tomto ťažkom roku a budeme ju potrebovať aj nadchádzajúcom čase.](#) A keď sa prichytíme, že sme nervózni, otrávení, smutní a nahnevaní, myslime na dieťa v jasliach, v ktorom k nám prišiel Boh navzdory všetkým prekážkam. Dajme sa Ním pozvať k láske, nefalšovanému záujmu a blízkosti.

Lebo **Boh si od nás nedrží – nechce držať odstup. Láska nemôže žiť ďaleko a chladne, podstatou lásky je, blízkosť a teplo.** Ak sa jej otvárame, ona spôsobuje, že i my ľudia sa stávame vzájomne bližší – a to napriek všetkej v súčasnosti nevyhnutnej dezinfekcii, rúškam na tvári a sociálnemu odstupu.

Boh si od nás nedrží odstup. Práve skrze lásku, ktorú nám Boh daroval v Pánovi Ježišovi, sme si bližší – navzdory všetkým zložitým okolnostiam.

Otvárajme sa Božej láske – Bohu, ktorý si od nás
nedrží odstup. Amen.

Použitím myšlienok Th. R. Rasmussena: [Martin Šefranko](#), evanjelický a. v. farár